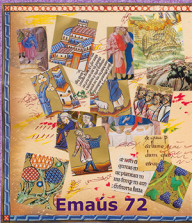

Contes i paràboles de Jesús

Rodolf Puigdollers

per escoltar Déu

Emaús 72

Rodolf Puigdollers

Contes i paràboles de Jesús

Col·lecció Emaús 72
Centre de Pastoral Litúrgica

**Paràboles
per a escoltar Déu**

---

1. El sembrador i la terra

Escolteu el que Jesús diu:

Un sembrador va sortir a sembrar.
Tot sembrant,
una part de les llavors va caure arran del camí;
vingueren els ocells i se la van menjar.
Una altra part va caure en un terreny rocós,
on hi havia poca terra,
i de seguida va germinar,
ja que la terra tenia poc gruix;
però, quan sortí el sol, recremà la planta,
i es va assecar,
perquè no tenia arrels.
Una altra part va caure enmig dels cards;
els cards van créixer i l'ofegaren,
i no va donar fruit.
Però una part de les llavors va caure en terra bona,
i va pujar i va créixer fins que donà fruit:
unes llavors van donar el trenta,
unes altres el seixanta,
unes altres el cent per u.
Qui tingui orelles per a escoltar,
que escolti.

Amb aquesta paràbola

Jesús ens ensenya a mirar el nostre cor.

La llavor és la paraula de Déu

i la terra, el nostre interior.

¿Està ben obert el teu cor a la seva paraula,
perquè pugui donar els fruits que Déu espera de tu?

¿O és un cor preocupat per moltes coses,
que finalment ofeguen la llavor de Déu?

¿Està ple de pedres?

¿O és terra bona,

que escolta i posa en pràctica la paraula de Déu?

Jesús, fes que sempre escolti la teva paraula,
que sigui terra bona que doni fruit.

2. La llàntia encesa

Escolteu el que Jesús diu:

¿És que algú porta una llàntia
per posar-la sota una mesura o sota el llit?
¿No és per col·locar-la en el portallànties?
No hi ha res d'amagat que no s'hagi de descobrir,
ni res de secret que no s'hagi de conèixer.
Si algú té orelles per a escoltar, que escolti.
Mireu de quina manera escolteu.
Tal com mesureu sereu mesurats, i encara hi afegiran.
Perquè al qui té, li donaran encara més;
però al qui no té, li prendran fins allò que li queda.

Amb aquesta paràbola
Jesús ens ensenya a fixar-nos
en la llum que hem rebut en la nostra vida.
Déu ha il·luminat el nostre cor,
perquè nosaltres aprenguem a il·luminar
als qui tenim al nostre voltant,
amb la llum que Déu ens ha donat.
¿Per què s'ha encès la llàntia?
¿Per posar-la sobre un portallànties
o per ficar-la sota el llit?
Déu ens estima
i vol que nosaltres mostrem també aquest amor
als qui ens envolten.
No podem deixar amagat l'amor de Déu.
Si estimem els altres,
mostrarem a tothom que hem descobert
que Déu és amor i que ens estima a tots.
Aquell que estima
fa que el seu amor creixi en el seu cor.
Aquell que no estima,
se n'oblidarà un dia de l'amor que Déu li té.

Jesús, fes que el teu amor estigui sempre en el meu cor
i que la llum del teu evangeli
il·lumini sempre els meus ulls.

3. La llavor que creix sense saber com

Escolteu el que Jesús diu:

Quan un home sembra la llavor a la terra,
tant si dorm com si està despert,
tant de nit com de dia,
la llavor germina i creix,
sense que ell sàpiga com.

La terra, tota sola, dóna fruit:
primer brins, després espigues,
i finalment blat granat dins les espigues.

I així que el gra és a punt,
aquell home fa córrer la falç,
perquè ha arribat el temps de la sega.

*Així mateix passa
amb el regne de Déu enmig nostre.*

Amb aquesta paràbola
Jesús ens ensenya que la seva paraula
és capaç de donar fruit en nosaltres.
Malgrat les nostres limitacions,
l'amor de Déu creixerà en el nostre cor.
Confia en Jesús,
ell no t'abandonarà mai.
És al teu costat
per a il·luminar-te
amb la seva paraula
i perquè donis els fruits
que ell espera de tu.

Jesús, gràcies, perquè la teva paraula
és més forta que la meva petitesa.

4. La llavor petita i l'arbre gros: el gra de mostassa

Escolteu el que Jesús diu:

Quan sembren un gra de mostassa
és la més petita de totes les llavors de la terra.

Un cop sembrada,
va creixent i arriba a fer-se
més gran que totes les hortalisses,
amb unes branques tan grosses
que els ocells del cel fan niu a la seva ombra.

*Així mateix passa
amb el regne de Déu enmig nostre.*

Amb aquesta paràbola
Jesús ens ensenya que la presència de Déu enmig nostre
sembla una realitat petita,
que no es veu ni se sent.

L'amor dels uns als altres,
el somriure compassiu,
el braç que s'allarga per ajudar,
el perdó en el fons del cor,
la pregària abans d'anar a dormir:
són realitats que semblen petites.
Però són llavor de grans realitats,
perquè, a través de tot això,
Déu és enmig nostre
i ens podem estimar com a germans.
Són les branques grosses de l'amor
i de la misericòrdia,
en les quals ens sentim acollits
i ajudats.

Jesús, gràcies per la llavor de la teva presència,
que has posat en el meu cor
amb l'estimació, la joia i la pau.

5. El jull enmig del blat

Escolteu el que Jesús diu:

Un home va sembrar bona llavor en el seu camp;
però, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic,
va sembrar jull enmig del blat i se'n va anar.

Quan els brins van créixer i es va formar l'espiga,
aparegué també el jull.

Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren:

«Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp?
¿D'on ha sortit, doncs, el jull?»

Ell els respongué: «Això ho ha fet un enemic.»

Els mossos li diuen:

«¿Vols que anem a arrencar el jull?»

Ell els respon: «No ho feu pas, no fos cas que,
arrencant el jull, arrenquésiu també el blat.

Deixeu que creixin junts fins al temps de la sega,
i llavors diré als segadors:

“Arrenqueu primer el jull
i feu-ne feixos per cremar-lo;
el blat, en canvi, arreplegueu-lo
i porteu-lo al meu graner.”»

Amb aquesta paràbola

Jesús ens ensenya que el món està ple de coses bones,
que Déu ha fet i hi ha posat.

Si ens trobem amb coses dolentes,
com l'egoisme, la violència i l'odi,
no és Déu que les ha posades i que així ho vol,
sinó nosaltres.

Hem de tenir paciència
davant d'aquesta barreja de bé i de mal,
de blat i de jull.

Però hem de fer com el blat,
continuar creixent, malgrat hi hagi jull al seu costat.

Jesús, gràcies, per totes les coses bones que has fet.
Fes que rebutgi el mal que hi ha al meu voltant
i que faci sempre el bé que tu vols.

6. El llevat que fermenta la pasta

Escolteu el que Jesús diu:

Una dona va posar llevat
dins tres mesures de farina,
fins que tota la pasta va fermentar.

*Així mateix passa
amb el regne de Déu enmig nostre.*

Amb aquesta paràbola
Jesús ens ensenya que Déu ens ha posat en aquest món,
perquè ajudem tothom a estimar-se
i a viure més en pau.

Com la dona que posa llevat dins de la farina,
perquè tot fermenti.

No et queixis dels altres,
si fan o deixen de fer.

Pensa en el que has de fer tu,
ajudar a fermentar tota la pasta,
ajudar a que hi hagi un ambient de més somriure,
de més pau,
de més estimació.

Per això Déu t'ha posat en les circumstàncies
en les quals et trobes.

No tinguis por.

Jesús, ¿què vols de mi?
¿Vols somriure als altres amb els meus llavis?
¿Vols estimar amb el meu cor?
Aquí em tens!

7. El tresor amagat en el camp

Escolteu el que Jesús diu:

Hi havia un tresor amagat en un camp:
l'home que el troba el torna a amagar
i, ple de joia,
se'n va a vendre tot el que té
i compra aquell camp.

*Així mateix passa
amb el regne de Déu enmig nostre.*

Amb aquesta paràbola

Jesús ens ensenya que la presència de Déu en el nostre món
i enmig nostre

és el tresor més important que ens podem trobar.

Com un tresor amagat,

hi ha molta gent

que no el veu i no el troba,

però la fe ens fa descobrir Déu

enmig de les nostres joies i de les nostres penes,

i això ens omple de felicitat.

No hi ha res més important

que aquest tresor.

Sàpigues sempre mantenir la fe

i donar gràcies a Déu,

perquè l'has pogut conèixer.

Jesús, gràcies, pel do de la fe.

Tu ets el tresor de la meva vida.

8. La perla preciosa

Escolteu el que Jesús diu:

Hi havia un mercader que buscava perles fines:
quan en troba una de gran valor,
va a vendre tot el que té
i la compra.

*Així mateix passa
amb el regne de Déu enmig nostre.*

Amb aquesta paràbola
Jesús ens ensenya que nosaltres anem per la nostra vida
fixant-nos en tot el que trobem
i recordant allò que més ens interessa.
Som com aquell mercader que buscava perles fines
per tot arreu.
Però, quan en troba una de gran valor,
ja no mira més, ven tot el que té i la compra.
L'evangeli de Jesús
és per a nosaltres
aquesta perla fina:
ja no fa falta buscar més.
Hem trobat allò que buscàvem
i mai més no trobarem res de més important.
La Bona Nova de Jesús,
que ens diu que Déu ens estima
i que ens fa fills seus
i germans els uns dels altres.

Jesús, gràcies, perquè t'hem trobat i et coneixem.
Fes que sempre sapiguem conservar el teu amor.

9. La xarxa que arrossega tota mena de peixos

Escolteu el que Jesús diu:

Quan tiren una xarxa a l'aigua,
la xarxa arreplega tota mena de peixos.
Un cop plena, la treuen a la platja,
s'asseuen,
i recullen en coves els peixos bons
i llencen els dolents.

Amb aquesta paràbola

Jesús ens ensenya que no tothom és igual
en el seu comportament.

En aquest món ens movem tots junts,
bons i dolents,

egoistes i generosos, envejosos i misericordiosos.

Però això no vol dir que és igual ser d'una manera
o d'una altra.

Com els peixos arreplegats per la xarxa dels pescadors,
a la fi, tan sols són conservats els bons,
i els dolents són llençats fora.

L'important és saber mantenir-se
en el seguiment de Jesús,
vivint com a germà de tothom.

Jesús, gràcies, tu ens coneixes

i vols que vivim sempre en la bondat.

Que no segueixi el mal que hi ha al meu voltant.

10. L'amic que demana ajuda de nit

Escolteu el que Jesús diu:

Si algú de vosaltres té un amic,
i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu:
«Amic, deixa'm tres pans,
que un amic meu ha arribat de viatge,
se m'ha presentat a casa i no tinc res per a donar-li»,
segur que no li respondrà de dins estant:
«No m'amoïnis, la porta ja és tancada
i tant jo com els meus fills ja som al llit;
no em puc aixecar a donar-te'ls.»
Us asseguro que, si no s'aixeca a donar-los-hi
per fer un favor a l'amic,
la impertinència d'aquest l'obligarà a aixecar-se
per donar-li tot el que necessita.

Amb aquesta paràbola
Jesús ens ensenya que Déu sempre ens escolta
en les nostres pregàries,
malgrat ens sembli de vegades que no ens ha concedit
el que nosaltres li estàvem demanant.
Déu és molt més que l'amic
al qual recorres en cas de necessitat.
Déu es el nostre pare, que sempre ens estima
i que coneix les nostres necessitats
i ens coneix a cadascú de nosaltres,
molt abans que nosaltres li demanem res.
Déu ens dóna en cada moment el que necessitem
i ens acompanya enmig de les dificultats.
Estigues segur, Déu t'escolta sempre.
Si sembla que no ha escoltat la teva petició,
fixa't que sempre escolta el teu cor:
et continua estimant i no et deixa.

Jesús, gràcies, perquè sempre ets al meu costat
i sempre m'escoltes.

11. El constructor d'una torre

Escolteu el que Jesús diu:

¿Qui de vosaltres, si vol construir una torre,
no s'asseu primer a calcular-ne les despeses
i veure si té recursos per a acabar-la?
Altrament, si posava els fonaments
i no podia acabar l'obra,
tots els qui ho veurien començarien a burlar-se d'ell
dient: «Aquest home va començar a construir
però no ha pogut acabar.»
O bé, ¿quin rei, si va a la guerra a lluitar
amb un altre rei,
no s'asseu primer a decidir
si amb deu mil homes
pot fer front al qui ve contra ell amb vint mil?
I si veu que no pot,
enviarà una ambaixada a demanar la pau
quan l'altre encara és lluny.

Amb aquesta paràbola

Jesús ens ensenya que el seguiment del seu camí
suposa un esforç i una generositat constants.

Ser deixeble de Jesús no és tan sols estar batejat
o haver fet la primera comunió,
sinó viure cada dia com un veritable fill de Déu
i germà dels altres.

Com l'home que es posa a construir una torre:
primer ha de calcular si té els materials suficients
i si està disposat a treballar fins a veure-la acabada.
¿Vols, de veritat, que la teva vida es vagi construint
en tot moment com la vida d'un veritable fill de Déu?
¿Estàs disposat a esforçar-t'hi?
Posa la confiança en Déu i estigues segur
que ell no t'abandonarà al llarg del camí.

Jesús, gràcies, perquè em crides a seguir-te
i m'assegures que no em deixaràs.

12. La recompensa del servidor

Escolteu el que Jesús diu:

¿Qui de vosaltres, si té un servent a llaurar
o a pasturar el ramat,

li dirà, quan ell torni del camp:

«Vine de seguida a seure a taula»?

¿No li dirà més aviat: «Prepara'm alguna cosa per sopar
i estigues a punt per a servir-me

fins que hauré acabat de menjar i beure,

que després ja menjaràs i beuràs tu»?

¿És que donarà les gràcies al servent

perquè ha fet allò que se li havia manat?

Així també vosaltres,

quan haureu fet tot allò que Déu us ha manat,

digueu: «Som uns servents

que no mereixen recompensa:

hem fet només el que havíem de fer.»

Amb aquesta paràbola

Jesús ens ensenya que el nostre orgull i la nostra felicitat

no ha de ser el que hem fet pel Senyor,

sinó l'humil agraïment

de poder viure al servei de Déu

i dels altres,

com a fills de Déu

i com a germans de tothom.

Saber-nos i sentir-nos estimats de Déu,

aquesta és la nostra felicitat.

Conèixer la seva paraula

i poder-la posar en pràctica.

Per això podem dir a Déu:

«Som uns servents que no mereixen recompensa:

tu ets la nostra recompensa.»

Jesús, gràcies, perquè et podem estimar

i ens dones el teu Esperit Sant

per a fer la teva voluntat